

sætter sig privat i stedet for, og hvor man så kan betale for at have en kendt jordemoder, der følger en i forløbet, og som kommer hjem til en og er fødselshjælper der.

(Kort bemærkning).

Karin Nødgaard (DF):

Der kunne det jo måske være interessant, at Enhedslisten så i udvalgsarbejdet får fremlagt de tal, så vi egentlig kan se, hvor meget det drejer sig om.

Men så kunne jeg også godt tænke mig at høre: Der er jo fire punkter, som er skitseret. De tre er gengangere, og så er der et nyt. Der sagde jeg i min ordførertale, at jeg godt kunne tænke mig at få beskrevet det fjerde lidt nærmere, og det kunne være, at fru Line Barfod ville gøre det nu. Og så vil jeg også godt vide: Hvis man ikke kan få alle sine ønsker opfyldt, kan man så gå ind og ligesom prioritere de her fire punkter lidt og sige, hvad det egentlig er, man allerhelst vil have der skal fungere optimalt i systemet?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg beskrev det åbenbart ikke grundigt nok i mit indlæg lige før: En følgejordemoder er altså en jordemoder, der følger med en hen på fødestedet; den jordemoder, man har gået til samtaler med under graviditeten, kan følge med en hen til fødestedet. Så det er ikke, at man skal have to jordemødre, men at der er en jordemoder, der følger med der hen, hvor man skal føde, for der kan nogle gange være meget langt, og så er det en, man kender i forvejen.

Jeg synes, det er svært at prioritere, om det vigtige er at have en jordemoder til stede under fødslen, men ikke fødselsforberedelsen, for hvis man ikke har haft en god fødselsforberedelse, kan der måske være så mange komplikationer, man kan være så nervøs osv., at det alligevel er svært at have en god fødsel. Og tilsvarende gælder det for efterfødselssamtaler, at det kan være virkelig afgørende ikke blot for starten på den nye familie, men også, hvis man skal føde senere, at man så har haft en efterfødselssamtale.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Nu fik Enhedslistens ordfører det til at lyde, som om at jeg skulle have foreslået at tage penge fra regionerne. Det kan jeg ikke ligefrem genkende at jeg skulle have sagt. Det, jeg sagde, var, at kvaliteten af behandlingen, hvor god kvalitet

behandlingen har, kunne tænkes ind i det finansieringssystem i dag, som jo udelukkende belønner produktion. Så er det bare sagt.

Kl. 16.05

Så vil jeg spørge: Når nu Enhedslistens ordfører siger, at der på det her område skal være minimumsstandarder, fordi det er helt specielt og det dybest set ikke rigtig hører til sundhedsområdet, hvad mener Enhedslistens ordfører så om de øvrige specialer, som er på det rigtige sundhedsområde? Skal man så lade være med at lave standarder inden for de enkelte specialer på det generelle sundhedsområde og derfor køre på en helt anden måde i det egentlige sundhedsvæsen, så det kun lige er det her område, som er helt for sig selv?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu er sundhedsområdet jo meget omfattende. Mig bekendt har De Radikale også støttet, at vi har fået behandlingsgaranti for stofmisbrugere f.eks. Vi havde på sidste session i Nordisk Råd et forslag – som De Radikale, så vidt jeg husker, også stemte for – om, at der skal være behandlingsgaranti for børn, hvad angår at kunne få lavet en psykiatrisk udredning.

Vi har i tandplejen en række regler om, hvad børn har ret til i den forebyggende tandpleje, som mig bekendt også støttes af Radikale. Vi har regler omkring sundhedspleje osv. Der er masser af steder, hvor vi har lovfaste standarder. På det her område har vi i sundhedsloven fastsat, at man har ret til at komme på fem besøg hos sin læge, som det også har været fremme flere gange i debatten. Jeg har ikke hørt, at den radikale ordfører mener, at det skal afskaffes.

Så der er masser af steder, vi har minimumsstandarder, men for mig er det væsentligt at gå ind og diskutere, om det er minimumsstandarder eller det er metodekrav, proceskrav osv., for det mener jeg er et problem, og så er det væsentligt at diskutere, hvad konsekvensen er, hvis det ikke bliver overholdt.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg sagde også under min ordførertale, at det ikke er, fordi jeg bevæger mig rundt i et eller andet univers og siger, at der overhovedet ikke gælder nogen som helst krav til den offentlige service noget sted. Vi har masser af lovgivning.

For mig handler det om, når man skuer fremad, at sige: Hvad er den principielt rigtige måde